

Jeg har ikke kunnet begribe Byraadens Indsigelse mod dette Forslag, thi Byraadene have derved efter min Mening misforstaaet deres Opgave, de ere ikke satte til at varetage nogle enkelte Grundejeres, langt mindre nogle Grundspekulanter's Interesser, men til at varetage Kommunernes samlede Interesser. Og hvilken Interesse have Haandværkere, Købmænd og mange næringsdrivende af, at nogle enkelte Grundejere paa Grund af, at der opføres Kaserner og forskellige Militæretablissementer, faa deres Grunde op i en saadan Værdi, at de endog have forlangt aldeles urimelige Lejeafgifter af de Befalingsmænd, der skulde indkvarteres i vedkommende Byer? Det er dog naturligt, at Regeringen har haft sin Opmærksomhed henvendt herpaa og har forelagt et Forslag om den Sag for Rigsdagen. Hvorledes Rigsdagens Stilling vil være dertil, ved jeg ikke. Sagen ligger i Landstinget, og Byerne begyndte at røre paa sig, for Landstinget havde afgivet Betænkning. Med Hensyn til den Ordfører, Byerne have valgt, skal jeg af Hensyn til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) udtale min Forundring over, at han var saa ivrig for at tale Byernes Interesser, al den Stund han ikke bor i den Købstad, for hvilken han er Borgmester. Dette skal jeg dog lade staa ved sit Værd. Men selve det, at man gør et Forsøg fra Regeringens Side paa at indføre en Værdistigningsafgift, anser jeg ogsaa for at være i vedkommende Kommuners Interesse. Det var nemlig ikke Staten, der vilde have alle de Penge, der resulterede af en saadan Afgift, men Forslaget gik ud paa, at Staten vilde fordele Afgiften saaledes, at hver enkelt Kommune fik en Trediedel.

Kommunerne kunde have forhandlet om, hvorvidt det var for lille en Del, de fik, men Kommunerne brød fuldstændig Staven over Forslaget og erklærede det for at være et Brud paa de indgaaede Overenskomster og truede med, at de ikke vilde holde de Overenskomster, de havde underskrevet. Efter dette var der intet andet Svar muligt for Regeringen end det: Ere Kommunerne misfornøjede, saa løse vi dem fra deres Forpligtelser, og saa begynde vi paa det nye Grundlag, som er foreskrevet i Lovgivningen, nemlig Indkvartering efter de gældende Lovbestemmelser. Den ærede sidste Taler mente, at det var uheldigt, at man nu skulde indkvartere efter en Lov, der stammer fra 1816. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der ogsaa er senere Lovbestemmelser knyttede til dette

Forhold, nemlig Lov af 29. December 1850 og 9. December 1861. Men selv om disse Bestemmelser ere af en ældre Dato, ere de nu en Gang Lov, og det kan da ikke behøjdes Regeringen, at den holder sig de gældende Love efterrettelig.

Det ærede Medlem fra Næstved har Ret i, at det økonomisk set vel er heldigere for Byerne at faa Indkvartering enten i mindre Kaserner, der opføres af Kommunen eller af private, eller hos Borgerne, thi hvis Indkvarteringen sker i Kaserner, er det sikkert, saaledes som det ogsaa er anført i Dag, at man som Følge af den større Fællesforplejning vil købe de Ting, der bruges til denne Forplejning, i større Mængder hos større handlende, formentlig i København, og der vil derved ikke skaffes Byerne de Indtægter, som mange have paaregnet. Men set fra Militærets Standpunkt, fra Soldaternes Standpunkt, foretrækker jeg fremdeles Kaserner. Man kan sørge bedre for Soldaternes Forplejning, man kan sørge for en bedre Orden, og man kan ved at have Soldaterne samlede i Kaserner paa forskellig Vis bedre sørge for en god Paavirkning, medens de aftjene deres Værnepligt, end man kan, naar de ere spredte omkring i Byerne hos Borgerne. Men det er jo ikke udelukket, at der med Tiden kan bygges Kaserner, det kan man altid senere forhandle om. I Øjeblikket er dette Spørgsmaal udelukket.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds bebrejdede mig, at jeg, der for to Maaneder siden i en Skrivelse til Finansudvalget anbefalede Kaserner, nu gaar bort derfra, vil jeg dertil sige, at det er paa Grund af Omstændighederne, at jeg gaar bort derfra. Min Overbevisning er den samme som den, jeg har udtrykt i min Skrivelse til Finansudvalget, at Kaserneindkvartering er i mange Maader set fra Soldaternes Synspunkt, fra almindeligt militært Synspunkt, at foretrække for den Indkvartering, som vil finde Sted efter det foreliggende Lovforslag. Saa talte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om Søkøbstæderne, og nu i Dag var han nær ved at bebrejde mig, at jeg midlertidig opgav at flytte Garnisonen fra Helsingør. (*K. M. Klausen*: Nej!). Ja, saadan maatte jeg forstaa det ærede Medlem, og det ærede Medlem her ved Siden af (*Dinesen*) har forstaaet ham paa samme Maade, for han forstod det, som om der var en Mulighed for, at Byerne kunde bytte, saa at Garnisonen fra Helsingør